पञ्च वाजिसहस्राणि हेमकोटीश्च सप्त सा
प्रादान् मह्यम् अपुत्राय, तत् तव एव अखिलं धनं । 179
इत्य् उक्त्वा स पितृव्यस् तां श्रीदत्ताय अर्पयत् प्रियां,
श्रीदत्तो ऽप्य् आत्तविभवस् तत्र तां परिणीतवान् । 180
ततश्च तस्थौ तत्र एव संगतः कान्तया तया
मृगाङ्कवत्या सानन्दो, रात्र्या इव कुमुदाकरः । 181
वाङ्शाल्यादिचिन्ता तु तस्य अभूत् पूर्णसंपदः
इन्दोः कलङ्कलेखा इव हृदि मालिन्यदायिनी । 182
एकदा स पितृव्यस् तं रहः श्रीदत्तम् अभ्यधात्,
पुत्र राज्ञः सुता अस्त्य् अस्य शूरसेनस्य कन्यका । 183
मया च अवन्तिदेशे सा नेया दातुं तदाज्ञया,
तत् तेन एव अपदेशेन हृत्वा तुभ्यं ददामि तां । 184
ततस् तदनुगे प्राप्ते वले सति च मामके,
यद् राज्यं ते श्रिया आदिष्टं, तत् प्राप्स्यस्य् अचिराद् इति । 185
निश्चित्य एतच् च तां कन्यां गृहीत्वा, ययतुस् ततः
श्रीदत्तस् तत्पितृव्यश्च ससैन्यौ सपरिग्रहौ । 186
ततो विन्ध्याटवीम् एतौ प्राप्तमात्राव् अतर्कितौ
चौरसेना अतिमहती रुरोध शरवर्षिणी । 187
प्रहारमूर्छितं बद्ध्वा श्रीदत्तं भग्नसैनिकं
निन्युश्च चौराः स्वपल्लीं ते स्वीकृत्य सकलं धनं । 188

Digitized by Google